

116. Møde.

Onsdag den 22. April Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 100 af 31. Marts 1928 om Udførsel, Indførsel og Forhandling af Æg.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 6537; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2919).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Jensen [Lillering]): I Udvalget har vi drøftet Spørgsmaalet om, hvorvidt Ægproducenterne burde repræsenteres ved Administrationen af de i Lovforslaget nævnte Beløb, men Flertallet er enedes om at indstille til Tinget at vedtage Lovforslaget uændret og anbefale at stemme imod det af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Kyed: Som det fremgaar af Betænkningen, har Venstre stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa at ligestille Producentorganisationerne med Handelsorganisationerne i de Tilfælde, hvor der i Henhold til Lovforslagets § 1 skal indhentes Tilslutning fra Organisationer, naar det gælder Forhøjelse af Eksportafgifter til Dækning af Udgifterne til visse Former for Fremme. I Udvalget har vi, som det ogsaa fremgaar af Betænkningen, drøftet det fra vor Side fremsatte Ønske om, at Ægproducenterne blev repræsenteret, men Flertallet har ikke ment at kunne gaa med hertil, idet Flertallet gør gældende, ligesom den højtærede Landbrugsminister gjorde det ved første Behandling, at de, der skal stille de nævnte Midler til Raadighed, ogsaa skal have Indflydelsen paa deres Anvendelse. Hermed bliver Spørgsmaalet i Virkeligheden et Spørgsmaal om, hvem der stiller Midlerne til Raa-

dighed, og for saa vidt forbavser det mig, at Udvalgets Flertal ikke har givet Tilslutning til Venstres Opfattelse og er gaaet med til det stillede Ændringsforslag, thi som jeg fremførte ved første Behandling, er det Producenterne, der betaler de nævnte Afgifter. Denne Opfattelse gav den højtærede Landbrugsminister mig jo ogsaa Ret i, idet han udtalte, at det til syvende og sidst er Producenterne, der maa betale Afgiften. Resultatet af Forhandlingerne i Udvalget burde derfor have været, at det alene blev Producentorganisationerne, som anførtes i Lovforslagets § 1. Naar vi fra vor Side imidlertid ikke har stillet Krav herom, er Aarsagen den, at man i det andet høje Ting har indsat Handelsorganisationerne, og vi har ønsket at imødekomme saavel Flertallet og den højtærede Minister som det andet høje Ting; derfor har vi indskrænket os til at stille Krav om, at Producentorganisationerne sidestilles med Handelsorganisationerne. Men selv dette beskedne Krav har Flertallet afvist, ligesom det gennem Udvalgets Formand er blevet meddelt, at den højtærede Minister afviser det.

Man maa, som sagt, forbavses over Flertallets og Ministerens Stilling, særlig da Flertallet er gaaet med til, at de, der skal stille Midlerne til Raadighed, altsaa de, der skal betale, ogsaa bør have Indflydelsen. Jeg forstaar ikke, at man ikke vil erkende, at det er Producenterne, der stiller Midlerne til Raadighed. Selv om det formelt er Handelsstanden, der foretager Indbetalingen af de paalagte Eksportafgifter, er det Producenterne, der i Virkeligheden betaler Afgiften, idet Handelsstanden selvfølgelig indregner disse Afgifter i de almindelige Handelsomkostninger, hvilket vil give sig Udslag i den Pris, der til sidst betales Producenterne. Det er dog en for overfladisk Betragtning, Flertallet og den højtærede Minister gør gældende, nemlig at de Afgifter, der under en eller anden Form indbetales til Staten, betales af dem, der foretager selve Indbetalingen. En saadan Betragtning vilde jo f. Eks. føre til den Anskuelse, at det er Handelsstanden, der betaler Toldafgiften paa indførte Varer, eller at det er Importørerne, der betaler Raastoftolden. Jeg har altid gaaet i den Tro, at det var Forbrugerne, der betalte, ligesom jeg mener, det er Forbrugerne, der betaler Ølskatten, selv om det er Bryggerierne, der indbetaler Afgiften til Statskassen.

Nu er det maaske noget naivt at blive forbavset over Betragtninger, der fremsættes i den høje Rigsdag, men alligevel